

с. 15 Вони були щасливі,
бо були удвох...

с. 16 А музика звучить
нон-стоп.

«Збирайте ж собі скарби на небі...» Матв. 6:20

Флешка

№ 4 (35)
2013

Молодіжна християнська газета

Тема номера:
Життя — це гра

с. 24

**Здрастуй, мамо!
Здрастуй, тату!**
Пробачте мені мої
мрії!

с. 6

Бережи себе чистим
Найкращий спосіб
уникнути невдачі –
володіти не іншою
людиною, а собою.

Життя – це гра

«Життя – це гра, а люди в ній – актори»
(В. Шекспір)

Чи були ви коли-небудь в театрі? Чи насолоджувалися грою акторів, їхньою майстерністю? Чи дивувалися ви з їхніх здібностей перевтілюватися, ставати одним цілим з героями, яких вони грають? На нас справляє враження їхнє життя, слава, повага. Ми захоплюємося такими людьми, робимо з них кумирів.

Театром може бути все: бізнес, політика, громадське життя, і ставлення до видатних, знаних особистостей в цих «театрах» залишається таким самим. За всією заманливою грою на телеекранах і сценах цих театрів ми не помічаємо, що самі є акторами масштабної вистави, ім'я якій – життя. Ми граємо ролі, придумані кимось, або ж самі вибираємо собі ролі, які нам подобаються. Ці ролі забезпечують нам захист від ворогів, огорожують нас від болю, дають нам можливість завоювати повагу інших «акторів», знайти друзів, піднятися по кар'єрних сходинках, досягти успіху в грандіозній виставі. Приховуючи свої справжні почуття і думки, ми вдосконалюємося в цій грі.

Усвідомлено чи ні, переслідуючи певні цілі або за звичкою, ми все-таки граємо. Хочемо ми це визнати чи відмовляємося в це вірити, але ми лицеміriamo. У словниках можна знайти такі визначення слова «лицемір»:

1. Лицемірною вважається така поведінка людини, коли слова та вчинки не відповідають внутрішнім переконанням.
2. Лицемір – це людина, яка лежить іншому, щоб отримати вигоду або нашкодити ближньому.

3. «Лицемірство» в перекладі з грецької означає «актор», тобто це людина, яка носить маску і грає певну роль.

Згідно із загальновизнаною в суспільстві думкою, лицемір – це підступна, нища людина, однак, незважаючи на це, виявляється, що більшість із нас належить до цієї категорії. З раннього дитинства ми вчилися приховувати своє справжнє «я» через нерозуміння, образи та зневагу. Ми хотіли стати такими, якими нас бажали бачити інші. Ми намагалися видавати себе за когось іншого, ніж ми є насправді.

Уявіть собі магазин, у якому ви хочете придбати дорогий фірмовий годинник. Але раптом ви виявляєте, що це лише підробка з наклеєним на неї фірмовим ярликом. О, як же ви розгнівається!

Той самий принцип підробки, або лицемірства, діє, коли ми граємо перед іншими якусь життєву роль, не відчувачи ніякого задоволення бути самим собою.

Ось ще один яскравий приклад нашої прекрасної акторської гри. Двоє молодих людей вирішили одружитися, але ні він, ні вона так і не змогли до весілля бути щирими, а продовжували грати свої ролі, щоб сподобатися один одному. І що ж станеться через місяць-півтора подружнього життя? Ефект розчарування та гніву буде таким, як і в разі виявлення підробки. ●

Чи є вихід із ситуації, коли твої слова та вчинки не відповідають твоїм внутрішнім переконанням? Як можна припинити цю гру, метою якої є отримати вигоду або нашкодити ближньому? Як перемогти це самому?

Поки авторитетом для вашої акторської гри буде думка людей, ви не зможете позбутися синдрому лицемірства. Необхідно змінювати авторитети!

Існує один абсолютний авторитет – Бог, думка Якого різною мірою впливає на життя кожного з нас. Перед Ним не треба лицемірити і грати щасливого сім'янина або прекрасного працівника, Він знає всі наші таємні думки та наміри нашого серця. Він знає все.

Навіщо тепер грати? Авторитет Бога дає нам можливість бути самими собою. Усвідомивши це, ми перестанемо «триматися» за думку людей, для нас вкрай важливою та пріоритетною буде думка Бога про нас, про наше життя і вчинки.

Один мудрий чоловік написав:
«Чим сильніше ви прагнете стати такими як слід, тим менше ви будете намагатися приховати, хто ви є насправді».

Ви можете заперечити: «Знову Бог. Хіба не можна вирішити цю проблему інакше? І взагалі, лицеміри є скрізь, навіть у церкві!» Думаю, у вас є привід так говорити, адже не всі, хто називає себе християнами, живуть за прикладом Христа.

Проте йдеться зараз зовсім не про них, а про кожного з нас особисто. Лицеміри в церкві – це не

виправдання. Найбільше лицемірство в іншому.

Немає більшого лицеміра, ніж той, хто робить вигляд, що Христос йому не потрібен. Цікаво, під чию думку цей лицемір підлаштовується? Звичайно, вибір, як завжди, залишається за вами. Кожен сам повинен вирішити: залишатися йому маріонеткою в театрі життя чи стати справжнім, вільним від рамок і ролей, які нам нав'язують.

Дорогий читачу, вибір за тобою.

Тетяна МАЗУР

«СЛОВО ПРОБУЖДЕНИЯ»

Молодежь, религия, успех

КАК СОВМЕСТИТЬ?

СИЛА ОДНОГО

УСПЕШНЫЕ молодые люди
в гостях программы "СИЛА ОДНОГО"

Смотрите по воскресеньям

08:00 **21:30**

ТЕЛЕКАНАЛ "НАДІЯ"
СТОИТ СМОТРЕТЬ

www.hope.ua

Love is

Бережи себе чистим

**Найкращий спосіб уникнути невдачі –
володіти не іншою людиною, а собою.**

Молодь третього тисячоліття... Яка вона?

Останні соціологічні дослідження показали, що більшість молодих людей XXI століття вважає нормою мати 10 партнерів до шлюбу. Так думають 64 % юнаків і 54 % дівчат з усіх опитаних. Вони не бачать нічого поганого в тому, що дівчина втрачає цноту до 15 років.

Чим виправдовують молоді люди інтимні сто- сунки до шлюбу?

1. «Статевий потяг закладений у нас природою, а отже, пригнічувати його протиприродно».
2. «Утримання від сексу шкодить здоров'ю».
3. «Досвід інтимних стосунків до шлюбу дозволяє уникнути помилок у виборі чоловіка чи дружини і досягти гармонії в шлюбі».

Спробуємо з'ясувати, наскільки все це правильно.

Перше: «Статевий потяг закладений у нас природою, а отже, пригнічувати його протиприродно».

З тим, що статевий інстинкт природний, сперечатися ніхто не стане. Однак безперечно й інше: зрілість характеру людини визначається тим, якою мірою вона контролює свої бажання. Саме цим ми відрізняємося від тварин.

Річ у тім, що будь-яка пристрасть може цілком підкорити собі людину, її поведінку і мислення. Ми стаємо заручниками своєї потреби, страждаємо, коли не можемо її задовольнити, або відчуваємо спустошення, коли переситимося. Думка перетворює природну потребу на некеровану пристрасть. Ось чому захоплення порнографією таке небезпечне. Перегляд цих матеріалів постійно тримає думки в полоні. Людина думає тільки про це, дивиться на інших тільки із цього погляду. Збуджена думка шукає шляхи

втілення в реальну дію. «Бо з серця виходять лукаві думки, вбивства, перелюб, розпуста...», – сказав Ісус Христос ще 2000 років тому.

Контролювати свої бажання – зовсім не те саме, що придушувати їх.

Чим сильніше ми пригнічуємо якусь потребу, тим більша її енергія. Пригнічені бажання рано чи пізно обертаються невротизмом та нав'язливими станами, що й використовують як аргумент прихильники вільних дошлюбних стосунків. Проте якщо людина свідомо з Божою допомогою хоче навчитися керувати своїми інстинктами, Бог дасть їй силу контролювати себе.

Друге: «Утримання від сексу шкодить здоров'ю».

Чи чули ви, щоб хто-небудь помер через відсутність статевих відносин, як помирають від

психологічних комплексів. Що ж до уявлень про шкоду статевої стриманості для здоров'я, то це найпримітивніша брехня, яка насаджується молоді сексуально нестриманими людьми і тими, хто не гидує заробляти гроші, торгуючи вседозволеністю.

Третє: «Досвід інтимних стосунків до шлюбу дозволяє уникнути помилок у виборі чоловіка чи дружини і досягти гармонії в шлюбі».

Психологи стверджують, що перший досвід інтимної близькості двох людей має унікальну цінність: такої миті у вас більше не буде ніколи. Особливо це важливо для жінки. У цей момент кохані люди дарують себе один одному, відкриваються цілком. Колишній сексуальний досвід

Любов – це передусім здатність жити один для одного, жертвувати собою заради коханого, здатність поважати, розуміти, співпереживати, бути безкорисливим.

голоду чи спраги? Навпаки, нам відомі приклади, коли цнотливе життя вивільняло духовну та інтелектуальну енергію в чоловіків і жінок, які направляли її на благо людям. Утримуватися людина повинна свідомо, з доброї волі, а не зі страху або сорому. Добровільно накладені на себе обмеження ніколи не призводять до розвитку

позбавляє цю подію її високої значущості. А якщо перша близькість відбувалася в дівчини зовсім інакше, якщо її просто використовували як інструмент для задоволення своєї пожадливості тіла або, ще гірше, зробили це насильно, – як вона буде ставитися до інтимного життя взагалі? З огидою? Із цинізмом? З презир-

справжнє КОХАННЯ чекає

збережи до шлюбу

ством до себе і недовірою до партнера? Секс до шлюбу – це стосунки, позбавлені зобов'язань перед партнером. Тому так звані «пробні шлюби» виявилися неспроможними: у них більша ймовірність зрад, насильства, вони менш стабільні. Річ у тім, що не можна «спробувати», що таке справжній шлюб у стосунках, які свідомо позбавлені зобов'язань. А поняття «сексуальна несумісність» – просто виправдання для тих, хто не вміє любити. Любов – це передусім здатність жити один для одного, жертвувати собою заради коханого, здатність поважати, розуміти, співпереживати, бути безкорисливим.

Якщо всього цього немає, інтим не допоможе.

Згідно з опитуваннями, проведеними серед подружніх пар, сексуальне задоволення здебільшого стоїть у шкалі пріоритетів приблизно на 7-му місці, спочатку ж іде довіра, вірність, жертовність і т. д. Загалом, сексуальний «досвід» не є гарантом хороших стосунків.

Багато молодих пар нині вінчається в церкві. Кожен з них оголошує, що приймає іншого навечно як дар від Бога. Якщо молоді вже мали інтимні стосунки до шлюбу – це означає, що, замість того щоб дочекатися дару, вони поспішно і грубо вирвали його з рук Бога. Їхній союз починається з брехні, виголошеної перед Богом і людьми. Це стосується не тільки віруючих людей. Не починайте спільне життя з брехні. ➤

Цнотливість – міцна моральна основа щасливого шлюбу. Звичайно, його міцність залежить від двох. У чоловіка, який мав безладні зв'язки до шлюбу, конче слабне повага до жінки як такої. І навіть якщо його дружина чиста, він мимоволі буде вважати її знаряддям насолоди, предметом, яким він має право володіти. Конфлікти в такій сім'ї неминучі.

Отож, кращий спосіб уникнути невдачі – володіти не іншою людиною, а собою.

А що стосується «золотої середини», то це поняття відносне. Взяти, наприклад, наркотики. Варто їх вживати чи ні? Чи є тут «золота середина»? Немає. Є дві крайності, з яких одна правильна. Щось подібне і з сексом до шлюбу. Соціологами проведено чимало досліджень, згідно з якими секс до шлюбу має ряд негативних наслідків. Про них ми вже говорили.

У пошуках матеріалу я натрапила на лист дівчини. Він був розміщений на молодіжному Інтернет-сайті. *«Мені 19 років. Пишу вам, бо в душі накопало. Мені*

здається, хлопці тільки й думають, як затягти дівчину в ліжко. Хочу виділити п'ять основних аргументів, які вони використовують для цього.

1. Вони кажуть: «Секс створює атмосферу довіри».

Нічого такого. Щирі інтимні стосунки будуються на повній віддачі, чесності, любові та свободі. Продажні жінки теж віддають свої тіла, проте їхні стосунки з клієнтами не можна назвати довірливими.

2. «Ранні сексуальні стосунки відіграють позитивну роль. Вони дають можливість для ближчого знайомства і позитивно впливають на подальше життя в шлюбі».

Цілком можливо, що при першій близькості ти отримуєш короточасне задоволення, але насправді це самообман. Ти позбавляєш себе радості в майбутньому. Якщо бути чесними до кінця, то більшість дівчат визнають, що дошлюбні статеві стосунки найчастіше розчаровують.

3. «Випадковий секс – це розвага, що символізує волю».

Думаю, що постійна зміна партнерів не може зробити людину щасливою і дати їй свободу. Більшість молодих жінок почуваються приниженими, коли віддають свої тіла на одну ніч. Дошлюбні стосунки не дарують свободи, тому що є наслідком примусу. Тиск преси, радіо, телебачення, оточення, партнера не дають свободи. Це приносить лише розчарування, образу почуттів і рани в душі, які довго не загоюються.

4. «Якщо ти вільно не виражаєш свою сексуальність, ти просто обмежений і відсталий».

Неправда. Стосунки до шлюбу несуть у собі хвороби і проблеми, негативно впливають на психіку і на майбутнє життя в шлюбі. Дошлюбні статеві контакти є благодатним ґрунтом для порівнянь, підозр, взаємної недовіри, які можуть зруйнувати сімейний союз.

5. І нарешті, кажуть: «Ми живемо в ХХІ столітті!» І що? Перетворюватися тепер на кроликів? Кількість залише-

них дітей зростає, чиїсь життя ламаються через короточасні задоволення. Чи не краще почекати трохи, а потім пізнати всю повноту відчуттів у шлюбі?»

Молоді люди запитують: «Чому ми не можемо нашу любов виразити фізично? Навіщо брати для цього дозвіл у ЗАГСі? Невже шлюб виникає через свідоцтво про шлюб?»

Безумовно, ні. Це твердження таке ж помилкове, як і те, що життя людини виникає через свідоцтво про народження. Утім свідоцтво про народження є чимось більшим, ніж просто шматочок паперу. Воно правомірно підтримує існування людського життя. Те ж саме можемо сказати і про свідоцтво про шлюб: воно підтримує існування шлюбу юридично.

Статистика свідчить, що пари, які мали інтимний зв'язок до шлюбу, розходяться вдвічі частіше, ніж ті, що утримувалися. Це дані спостережень за 50-річний період.

Співмешкання породжує невдалі та хиткі союзи. Виявляється, що шлях, вказаний Богом, – не тільки єдиний правильний, але і єдиний здоровий для всіх. Кажуть: «Нервові клітини не відновлюються». Можна перефразувати цей вислів, сказавши: «Втрачені почуття не відновлюються».

Розтрачені даремно почуття на випадкових людей не відновляться, щоб вилитися в повноті на вашого майбутнього чоловіка чи дружину.

Греблю, яка стримувала натиск сексуальної енергії, прорвало, і тіло стало ідолом, що вимагає все нових жертв. Чи варто дивуватися, що нас захлиснула епідемія венеричних захворювань, що мільйони дівчаток народжують дітей, яких не спроможні ні прогородувати, ні виховати, що кількість абортів підраховується мільйонами.

Навіть люди, які не вірять у Бога, погоджуються: свобода сексуальних стосунків обернулася нещастям. Виявилося, і статеве утримання до шлюбу, і вірність у шлюбі не такі вже й погані речі. Між іншим, до цих цінностей тепер болісно намагається повернутися Америка. Це непросто, і не одне покоління пройде, доки щось зміниться. А поки що американська молодь об'єднується в рух «Цнотливості до шлюбу». Багато з них на власному гіркому досвіді переконалися, що розрекламованого «безпечного» сексу не існує, як не існує «невинного» гріха.

Суспільство називає дошлюбні стосунки «вільною любов'ю», Біблія називає їх блудом. Апостол Павло сказав, що статева розпуста є гріхом проти свого ж тіла, оскільки результатом є аборти, венеричні захворювання, СНІД. «Розпусників і перелюбників судитиме Бог», – говорить Біблія і підкреслює, що «ніхто з тих, хто віддається блуду чи

перелюбу, не успадкує Царство Боже».

«Уникай молодечих пожадань, настирливо шукай праведності, віри, любові, миру з тими, що кличуть до Господа від чистого серця», – радить апостол Павло молодому Тимофію. Проблема в тому, що самі, без Бога, ми не зможемо контролювати і керувати своїми сексуальними інстинктами. Але якщо Ісус увійде у ваше життя, хтиві бажання перестануть панувати над вами.

Бог допоможе вам впоратися з усім, що обтяжує вашу совість.

Покайтеся перед Богом за дошлюбний зв'язок, якщо такий був, і бережіть себе для свого чоловіка чи дружини до законного шлюбу. Бог вам у поміч, мої дорогі друзі!

Ольга ШЕВЕЛЬОВА

Він і Вона

Їх було двоє – Він і Вона.

Вони зустріли один одного і жили тепер одним життям, десь смішним, десь сумним, загалом, звичайним життям двох звичайних щасливих.

Вони були щасливі, бо були удвох, а це значно краще, ніж бути одному. Він носив Її на руках, ночами запалював на небі зірки, будував дім, щоб Її було де жити. І всі говорили: «Ще б пак, як Його не любити, адже Він – ідеал!

З таким легко бути щасливою!»

А вони слухали всіх, усміхалися і нікому не говорили, що ідеалом Його зробила Вона: Він не міг бути іншим, адже був поряд з Нею. Це було їхньою маленькою таємницею.

Вона чекала Його, зустрічала і проводжала, зігрівала їхній будинок, щоб Йому там було тепло і затишно. І всі говорили: «Ще б пак! Як Її не носити на руках, адже Вона створена для сім'ї. Недивно, що Він такий щасливий!»

А вони тільки сміялися і не говорили нікому, що Вона створена для сім'ї лише з Ним і лише Йому може бути добре в Її будинку. Це було їхньою маленькою таємницею.

Він ішов, спотикався, падав, розчаровувався і втомлювався. І всі говорили: «Навіщо Він Її, такий побитий і змучений, адже довкола стільки сильних і впевнених».

Але ніхто не знав, що сильнішим від Нього немає нікого на світі, адже вони були разом, а значить – сильніші за всіх. Це було Її таємницею.

І Вона перев'язувала Йому рани, не спала ночами, сумувала і плакала. І всі говорили: «Що Він у Ній знайшов? У Неї зморшки та синці під очима. Адже що Йому вартує вибрати молоду та гарну?»

Але ніхто не знав, що Вона була найвродливішою на світі. Хіба може хтось зрівнятися з красою тієї, яку люблять? Але це було Його таємницею.

Вони жили, любили і були щасливі. І всі не могли збагнути: «Як можна не набриднути один одному за такий тривалий час? Невже не хочеться чогось нового?»

А вони так нічого і не сказали. Просто їх було лише двоє, а всіх було багато, але всі були по одному, адже інакше ні про що б не запитували. Це не було їхньою таємницею, це було тим, чого не поясниш, та й не треба.

У наш час плеєр є невід'ємним атрибутом молоді.

Найчастіше бачи з навушників молодих хлопців та дівчат чути всім довкола, а музика звучить нон-стоп. Але чи замислювалися ви над тим, що гучна музика руйнує нервову систему і призводить до глухоти?

Ми любимо слухати музику дорогою додому, на роботу, подорожуючи, відпочиваючи. Вмикаючи музику в плеєрі, ми відгороджуємося від суспільства і занурюємося у свій світ. Музика здатна відвернути нас від проблем і скрасити наші будні. А щоб навколишній світ не нагадував про себе, багато хто ставить гучність на всі 100 %. Але чи справді це так нешкідливо для нашого слуху, як здається на перший погляд?

Після проведених досліджень вчені з Англії довели, що гучна музика збільшує ймовірність розвитку глухуватості і часто призводить до повної втрати слуху. Це ускладнюється ще тим, що більшість «користувачів» mp3-плеєрів використовують навушники-вкладиші, які вставляються безпосередньо у вухо і тримаються без жодного кріплення.

Розглянемо, як впливає гучна музика в навушниках на наш організм.

Вплив тривалого прослуховування гучної музики:

- виникають нейрофізіологічні зміни, які призводять до спотворення чітких звуків;
- розвивається нездатність розрізняти тихі звуки;
- викликаючи хронічний дистрес, гучна музика призводить до підвищеної метеочутливості, метеопатії;
- навантажує нерви в мозку і слуховій системі;
- призводить до зміни структурних елементів кортієвого органу;
- постійна стимуляція нервової системи призводить до того, що вона починає втомлюватися;
- у дітей може знизитися слуховий поріг, з'являється втома та дратівливість.

Для людського вуха безпечним рівнем звуку вважається 25-30 дБ. Сучасні ж mp3-плеєри можуть відтворювати звук до 110-120 дБ, і часто молоді люди збільшують звук до 100 %.

БЕРЕЖИ ВУХА ЗМОЛОДУ

А тепер про навушники.

Навушники бувають трьох видів:

1. Навушники-вкладиші є найбільш небезпечними для ваших вушок. Музика з таких навушників створює тиск, потрапляючи при цьому безпосередньо у вушний канал, минаючи вушну раковину (вушна раковина посилює звуки). А будь-який шум понад 80 дБ негативно впливає на наші вуха. При гучності вище 60 % вражаються клітини, що відповідають за сприйняття звуку. У разі використання навушників-вкладишів, навіть на незначній гучності, вплив на слуховий канал значно вищий, ніж під час прослуховування зовнішніх звуків. Використання навушників-вкладишів призводить до часткової, а в деяких випадках і до повної втрати слуху.

2. Накладні навушники видають більш природний звук. У них вам, можливо, буде чути трохи зовнішніх

звуків. Накладні навушники завжди оснащені м'якими подушечками, які збережуть ваші вуха від здавлювання.

3. Моніторні навушники популярні серед професіоналів музичної індустрії. Звук з таких навушників потрапляє

безпосередньо у вушну раковину, і завдяки цьому слух не втомлюється. Такі навушники вважаються менш шкідливими для барабанної перетинки.

Необхідно завжди пам'ятати, що через гучну музику в навушниках ви можете не почути важливі звукові сигнали із зовнішнього середовища, наприклад, сигнал про небезпеку, попереджувальний сигнал автомобіля, і це може призвести до сумних наслідків.

Вушка просять затички

Щоб уникнути негативних наслідків, дослідники рекомендують заглушати шум навколишнього світу не гучною музикою, а за допомогою

шумопоглинальних засобів, таких як затички для вух. Російською вони називаються «беруши» – від скорочення двох слів «берегите уши». Вони виготовляються з різних матеріалів: силікону, спіненого поліуретану, пінопласту, гуми. Такі затички можуть захистити ваші вуха не тільки від шуму, але й від потрапляння води, перепадів тиску в літаку. Рівень поглинання шуму варіюється від 12 до 34 дБ.

Щоб уникнути проблем зі слухом:

1. **Знизьте гучність** на тріплері. Безпечною для вашого слуху є гучність, що складає 10–50 %. Прослуховування музики на 100 % гучності навіть протягом 3 хвилин може призвести до глухоти. Якщо люди чують музику з ваших навушників на відстані 1 м – це небезпечно для вашого слуху.

2. **Робіть паузи.** Людське вухо захищене тільки від короткочасних гучних звуків, тривале прослуховування неминуче призведе до погіршення слуху.

3. **Вибирайте навушники із шумоізоляцією.** Такі навушники не допустять проникнення

звуків зовнішнього середовища, завдяки чому вам не доведеться збільшувати гучність у навушниках.

4. **«Правило 60-60».** Під час використання mp3-плеєра необхідно завжди пам'ятати про правило «60-60». Краще не слухати музику довше 60 хвилин і з гучністю вище 60%.

Підведемо підсумки:

- необхідно завжди пам'ятати про негативні наслідки від прослуховування гучної музики;
- не слухайте музику на максимальній гучності;
- пам'ятайте правило «60-60»;
- не економте на якості навушників, віддавайте перевагу моніторним;
- якщо вам заважає шум від зовнішнього світу, використовуйте затички для вух.

• <http://hopesite.biz>

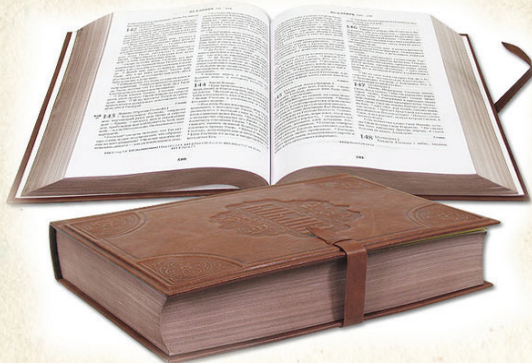

Головна відмінність Біблії в тому, що це жива Книга, здатна впливати на долі цілих народів і окремих людей.

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО БІБЛІЮ

Багато людей готові визнати Біблію особливою Книгою, джерелом премудрості, найбільшим літературним твором. Однак при цьому вважають, що вона підходить швидше для філософських роздумів, ніж для повсякденного життя сучасної людини, її сім'ї та навчання, роботи та бізнесу. Той, хто поверхово знайомий зі Святим Письмом, вважає, що в ньому більше йдеться про минуле і майбутнє, ніж про сьогодення, більше про обмеження, ніж про задоволення.

Утім вдумливий читач, який прагне глибше дослідити біблійне вчення, розуміє, що Біблії справді варто віддати перевагу перед іншими релігійними та філософськими книгами, адже вона має низку дивовижних відмінностей, які ставлять її особно серед усього інтелектуального багатства людства. Погляньте на ці факти!

● **Біблія – найпоширеніше у світі друковане видання.** Щоденний наклад Біблії становить 32876 примірників, тобто щосекунди у світі друкується одна Біблія.

Розповсюдження Біблії в нашому столітті досягло надзвичайних масштабів. Статистикою підраховано не тільки кількість книг повної Біблії, але й окремо Нового Заповіту та різноманітних рідкісних видань. Адже на деяких діалектах, якими говорить лише декілька племен, видавалося по одному єдиному примірнику Біблії.

Ось статистичні дані:

1900 р. – 8 млн. Біблій;

1950 р. – 22 млн., з них близько 2,5 млн. повних Біблій;

1960 р. – 35 млн., з них близько 4 млн. повних Біблій;

1970 р. – 145 млн., з них близько 5 млн. повних Біблій;

1980 р. – 440 млн., з них близько 9,5 млн. повних Біблій.

● **Біблія має найбільше перекладів.** Вражає і кількість мов, на які перекладено Біблію або її частини:

1600 р. – 40 мов;

1700 р. – 52 мови;

1800 р. – 71 мова;

1900 р. – 567 мов;

1950 р. – 1034 мови;

1965 р. – 1250 мов;

1985 р. – 1829 мов.

На сьогодні Біблія перекладена 2036-ма мовами і діалектами. За підрахунками

фахівців, світ говорить на 3000 мовах і діалектах. Понад 1500 мовами говорять дрібні етнічні групи. Поза всяким сумнівом, Біблія і в наш час залишається бестселером. Жодна книга не користується таким широким попитом, як Святе Письмо, і жодна книжка не перекладена на таку кількість мов. Біблія воістину Книга книг!

● **Біблія – найпопулярніша у світі книга.** В історії літератури було чимало творів, які стали світовими бестселерами. Але минав час, а інтерес до них згасав. А Біблія без жодної реклами користується популярністю протягом майже 2000 років, будучи на сьогодні бестселером № 1.

● **Біблія – найдоступніша для розуміння книга для людей з будь-яким рівнем освіти.** Сьогодні немає іншої такої книги, яку б з однаковим інтересом читали і малограмотна сільська мешканка, і столичний академік. Біблію можна читати і розуміти без спеціальної підготовки. А спробуйте, не маючи спеціальної освіти, почитати праці з хімії або фізики, розібратися в тонкощах поезії, не заплутатися в низці подій, викладених в історичних хроніках і літописах!

● **Біблія тримає рекорд за тривалістю її створення.** Книги, які складають Біблію, писалися з XV століття до Р. Х. по I століття після Р. Х., тобто протягом 1600 років!

● **Біблія – єдина в світі книга, створена колективом авторів, які ні в чому не суперечать один одному, хоч більшість із них не були знайомі один з одним і жили в різний час.** Серед письменників Біблії – царі (Соломон, Давид), пастух (Амос), лікар (Лука), рибаки (Петро та Іван), пророки (Мой-

сей, Ісая, Даниїл), полководець (Ісус Навин) і т. д. – всього 40 авторів. Вони жили в різний час, мали різну освіту та соціальне становище, належали до різних національностей і культур. Але світогляд усіх цих людей відрізняється дивовижною єдністю. Писання не тільки не суперечать один одному, але й органічно доповнюють один одного, допомагаючи читачеві скласти глибоке і повне уявлення про світ і історію, природу і людину, про життя і смерть, про Творця і Його волю щодо творіння

● **Біблія є найбільш коментованою книгою.** На художні, історичні, філософські та інші твори пишуться коментарі, рецензії, критика, обсяг яких може перевищувати обсяг самої книги. Якщо якусь книгу багато коментують, це свідчить про те, що її поява викликала великий інтерес. Так-от, Біблія визнана книгою, на яку написано найбільшу кількість коментарів. Тільки в Оксфордській бібліотеці зібрано на одне Перше послання апостола Івана таку кількість робіт, які займають приміщення в 20 кв. м.

● **Біблія є найдорожчою книгою.** Найбільша сума, будь-коли сплачена за рукопис, була віддана за Синайський кодекс – один з найдавніших списків Біблії. Цей скарб, який належав російській імператорській сім'ї, був проданий радянським урядом Великобританії у 1923 році за 510 000 доларів! (Виручені кошти були витрачені

на продовольство). Майже так само оцінюють фахівці Острозьку Біблію східнослов'янського першодрукаря Івана Федорова та латинську Вульгату німецького першодрукаря Йоганна Гутенберга.

● **Біблія – книга, яка зазнала найбільших переслідувань.**

Незважаючи на величезний попит і пошану, Біблію найбільш у світі переслідували. Історія не знає прикладів, щоб протягом 2000 років проти якої б то не було книги видавалося стільки законів, порушників яких карали смертю.

Намагаючись стримати поширення християнства, римський імператор Діоклетіан 303 року після Р. Х. наказав віддавати на смерть усіх, хто читав і зберігав у себе книги Святого Письма.

Не дуже відрізнялася від поглядів кесаря-язичника й ідеологія лідерів Великої французької революції. Уряд Французької республіки, яка виступала за царство розуму, оголосив війну «релігійним забобонам» і 1793 року видав постанову про спалення всіх Біблій, які тільки будуть знайдені в державі. Їхніх власників, які не побажали відректися від віри в Бога, виганяли і навіть страчували. Указ діяв чотири роки, але в 1797-му уряд був змушений скасувати його у зв'язку з тим, що моральний занепад суспільства досяг неймовірних масштабів.

У гітлерівській Німеччині та в СРСР було заборонено багато книг, за їх зберігання, розповсюдження і

читання переслідували. Книги вилучали і знищували, авторів заарештовували та страчували. Однак як тільки повалилися тоталітарні режими, так зникли і всі заборони.

Парадокс у тім, що забороняли Біблію не тільки противники християнства, а й сама офіційна християнська церква! Наприклад, Тулузький собор 1229 року заборонив під страхом смерті читати Біблію світським особам. А ще через п'ятнадцять років, 1244 року, Терраконський собор зборонив читати Біблію і священнослужителям! Типовий для того часу приклад: за наказом одного католицького єпископа, в полум'ї вогнища знищили цілий наклад Біблій з побоювання, що простий народ виявить відступ офіційної церкви від Слова Божого. І тоді церква позбулася б своєї безроздільної і несправедливої влади над народом, як, утім, це і сталося в епоху Реформації.

● Біблія – пророча книга.

Саме пророцтва, за висловом одного з учених, «накладають на Біблію печатку Божественності». Підраховано, що Святе Письмо містить понад 3000 виконаних пророцтв, які стосуються стародавніх і сучасних держав (це Вавилон, Рим, Греція, Ассирія, Туреччина, Єгипет, Арабський халіфат і навіть США), народів (серед них також давно зниклі моавитяни, аммонитяни, едомляни), міст (таких, як Дамаск, Єрусалим, Фіви, Мемфіс, Тир та Сидон), окремих особистостей (зокрема Олександра Македонсько-

го, Кіра, Навуходоносора), а також релігій (хананейської, єгипетської, вавилонської та багатьох інших).

Крім того, у біблійних пророцтвах ідеться про природні катаклізми, важливі події в історії Церкви і про те, що Євангеліє буде проповідане по всій Землі. Особливістю біблійних пророцтв, які докорінно відрізняються від пророцтв стародавніх і сучасних астрологів, чаклунів, ворожок і ясновидців, є те, що їхнє значення може зрозуміти будь-який вдумливий та уважний читач і без спеціальних коментарів, а просто порівнюючи тексти Писання з історичними фактами та явищами. Пророцтва Біблії неможливо тлумачити по-різному (якщо, звичайно, не ставити це за мету!), бо вони відрізняються цілковитою ясністю та чіткістю. Прочитайте для прикладу Єзекіїля 26:3–5, Єремії 51:37, Наума 1:8, Матвія 24:7, 14 і переконайтеся самі.

Але головна відмінність Біблії в тому, що вона – жива Книга, здатна впливати на долі цілих народів і окремих людей.

Здрастуй, мамо! Здрастуй, тату!

У своєму листі я хочу розповісти вам про те, чого ви ніколи не знали про мене. Шкода, що вже нічого не можна змінити. Адже колись усе було так чудово.

Пам'ятаю, як я вперше пішов до школи з букетом квітів для своєї вчительки. Я дорослішав, а ви звертали на мене все менше уваги. Ви були зайняті своїми турботами, роботою. Іноді мені здавалося, що ви просто забули про моє існування.

Я все більше часу проводив зі своїми друзями на вулиці, де мене всі знали і розуміли. Там я зізнавався про базато тих речей, які мене хвилювали та про які я не наважувався говорити вдома. Саме на вулиці я зізнався, що добре, а що погано. Вулиця навчила мене правил і життєвих принципів, які я вважав правильними. І я жив за ними, адже інших у мене не було. У якийсь момент я зрозумів, що між мною і вами виникла величезна прірва, і ніхто не хотів перейти на інший бік. Я так віддалився від вас, що ми вже перестали бути родиною. Ви, звісно ж, не помічали цього, покладали на мене великі надії. Ви говорили, що мені потрібна освіта, а потім – робота, сім'я, діти. Я кивав вам, але коли бачив ваші стосунки один з одним, у мене зникло будь-яке бажання мати сім'ю.

Я ставав старшим, створював собі куліри і йшов за ними. Я вже давно курих і полюбляв розслабитися з дівчатами під алкоголь і анашу. У ваших очах я був ще школярем, і ви думали, що знаєте про мене все. Адже вдома я і був таким, але це була моя маска. У мене було безліч масок, і я вже сам заплутався, де я справжній, а де зраю. Нескінченна самотність і відчуття непотрібності завдавали мені страшного болю, який мені потрібно було якось заглушити. Я не міг тверезо дивитися на реальність довкола себе. Одного разу мені

запропонували спробувати героїн, сказавши, що кращого задоволення я ще не відчував і що переді мною відкриється інший світ. Це виявилось правдою. Але тоді я не знав про наслідки.

Минуло базато років. Я втратив усе, що в мене було, і все, про що мріяв. Я заподіяв вам чимало згоря і страждань. Ви часто говорили мені: «Ми зодували й одягали тебе все життя. Як ти міг так вчинити з нами?»

Я невиліковно хворий і не можу впоратися зі своєю смертельною хворобою – наркоманією. Я став її рабом, вона керує мною.

Я часто думаю про те, що сталося зі мною, чому я став таким. Я просто заблукав колись.

Я пішов на крик тих, хто мене покликав, але це був не ваш голос.

Як би я хотів любити вас, хотів, щоб ви розуміли мене, щоб ми були друзями. Напевно, я занадто базато бажав.

Пробачте мені мої мрії!

Батьки, задумайтеся над тим, що говорить Біблія:

«Батьки, не дражте ваших дітей, щоб не западали духом» (Колос. 3:21).

«А ви, батьки, не дражте своїх дітей, а виховуйте їх у послуші та вченні Господа» (Єфес. 6:4).

«Дитина, залишена тільки собі, засоромлює матір свою» (Прим. 29:15).

ЛЮДИ ТАК НЕ ДІЛЯТЬСЯ

Багатьом відомі рядки: **«...Люди різними бувають, знає кожен індивід. І різниці тут немає: інвалід – не інвалід. Люди так не діляться!»** Більшість угомос погодиться із цим, однак чи справді вони так вважають у своєму серці? Можливо, іноді майне думка: «Так, бідолахи, ви існуєте, але як добре, що у своєму житті я з вами не стикаюся».

Ви скажете, що ми, християни, милосердні, співчутливі і нам навіть на думку не спаде вважати інвалідів людьми нижчого сорту. Ви в цьому впевнені? А ось я можу з вами посперечатися! І перший мій аргумент такий.

Подивіться на вхід до вашої церкви. Ви бачите пандус? Якщо так, то це добре. Тоді наступне запитання: він був запланований за проектом? Думаю, навряд. І ще запитання: по цьому пандусу людина у візку зможе піднятися самостійно? Сумніваюсь.

Виходить, що церкви, на жаль, не пристосовані для людей з обмеженими можливостями. Як же вони можуть туди потрапити без сторонньої допомоги? А якщо нещасний не хоче ні до кого звертатися? Якщо він хоче, як усі, самостійно увійти в Дім Божий?

Уявіть ситуацію: людина в інвалідному візку проїжджає повз зібрання. Чує, скажімо, через відчинені двері спів хору і бажає подивитися ближче. Яким буде результат?

Наступний момент. Слово «інвалід» походить від латинського *invalidus* і означає «безсилий». І ніби нічого образливого в цьому терміні немає, він відображає дійсність, але... Я запитала своїх знайомих, які належать до цього прошарку нашого суспільства: «Коли тебе привселюдно називають інвалідом, що ти відчуваєш?» У цілому відповідь така: «Неприємно. Як ножем по серцю. Ми ж не винні, що такі». У мене теж якось була ситуація, коли слова жакливо врізалися у вуха і клубок став упоперек горла. Мене прихильно погодилися підвезти після служіння в церкві. І без жодної задньої думки ця людина прокричала, відповідаючи на чийсь оклик: «Зараз інваліда додому відвезу!»

Але ж люди так не діляться!

Є чудовий соціальний ролик «Розмови», знятий режисером Метью Паркхіллом. Сюжет такий: група людей (судячи з усього, представників влади або законодавців) обговорює новий закон про дискримінацію інвалідів. «Чудово! – кажуть вони. – Така необхідність назріла давно!» «Що будемо робити?» – запитує один молодий чоловік. «Ну... треба порухувати, подумати, поспішати не можна...» Загалом, усе обмежується одними розмовами. А вночі чоловікові, який поставив таке необережне запитання, сниться сон, ніби він, здоровий, живе серед інвалідів, а ті тикають на нього пальцем, з огидою кривляться, обмовляють. На роботу не беруть під якимось вагомим приводом. У ресторан

Худые сообщества

пускають, але з небажанням, і відразу ж гучним шепотом обурюються: «Та як він наважився прийти один, без супроводу, яке ж це неприємне видовище, воно псує апетит!..» Останньою краплею стає зустріч із дівчиною, яка йому подобається. «Не зрозумій мене неправильно, я без упереджень, але ти не такий, як усі, чи зможу я із цим впоратися...», – відмовляє вона йому, всаджуючись в інвалідний візок. Прокинувшись, чоловік іде на роботу новою людиною. «Досить думати, давайте вже щось робити!» – заявляє він своїм колегам.

А що ж можна зробити? Змінити свій світогляд! Поглянути на людей з обмеженими можливостями очима Христа і за немичною плоттю побачити повноцінну, улюблену Господом особистість із такими ж, як і у вас, почуттями, емоціями, бажаннями.

«І різниці тут немає: інвалід – не інвалід. Люди так не діляться!»

Аріна ЄФІМОВА

На огороде, на пушистой грядке,
Рос горький перец, рядом перец сладкий.
Одной породы, может, даже братцы,
Но в этом деле надо разобраться.

Трепал их ветер, поливал их дождик,
И через время стали вдруг похожи.
Это не чудо, это не загадка,
Стал очень горьким тот, который сладкий.

Так изменился бывший сладкий перчик
За то, что рядом рос и очень был доверчив.
Будьте внимательны – и будет всё в порядке.
Они обязаны расти на разных грядках!

Худые общества испортят наши нравы.
И в этом Библия и Бог, конечно, правы.
Их нужно избегать и обходить подальше.
За внешней мишурой сокрыто много фальши.

Коль друг и брат твой на тебя влияют,
Не очень чисто думать заставляют,
В недобром деле помощи попросят,
Не верь «друзьям», испачкают и бросят.

Ходи подальше от кумиров ложных.
Друзей старайся выбрать осторожно.
Чем чище путь, тем он трудней и уже.
Христос спасающий сегодня миру нужен!

Вера Осипова

Екстраверт

Інтроверт

Можливо, ти не раз чув поняття «екстраверт» (буквально: «спрямований назовні») та «інтроверт» («спрямований усередину»). Екстраверти прагнуть до розширення ділових контактів, використання всіх можливостей. Інтроверти, навпаки, контакти обмежують, замкнуті в собі, відмежовуються від інших, роблять заздалегідь необхідні запаси, не допускають зайвих витрат, бережуть сили.

Пропонуємо визначити, до якого психологічного типу ти належиш.

Ти належиш до групи **екстравертів**, якщо:

1. В один і той самий день запросто можеш подивитися два кінофільми, концерти, п'єси та ін., призначити декілька зустрічей, але встигнути тільки на одну-дві.
2. Число твоїх приятелів та знайомих з кожним днем зростає.
3. У тебе поганий настрій, коли телевізор і радіоприймач несправні. Ти відчуваєш себе самотнім і відірваним від світу, якщо телефон вимкнений.
4. Ти легко запам'ятовуєш обличчя, випадки, біографії, але важче — формули та чужі висловлювання.

5. Ти любиш поїсти, повеселитися в компанії. Уникаєш самотності. Ти належиш до категорії життєрадісних людей і шукаєш товариства схожих на себе, уникаєш замкнутих людей.

6. Любиш імітувати інших, розповідати анекдоти, веселі історії. У тебе легкий характер.

7. Любиш виголошувати промови, у компанії — бути в центрі уваги.

8. Знаєш, де, коли і що робити.

9. Швидко входиш у контакт з незнайомими людьми і легко орієнтуєшся в нових обставинах, без особливих труднощів виходиш зі складних ситуацій.

10. Швидко приймаєш рішення, здатний на ризик, хоч він не завжди виправданий. Відраджень для тебе – розвага, і ти вирушаєш у подорож з радістю.
11. У кожній конкретній ситуації оцінюєш, що краще зробити, і дієш залежно від обставин.
12. У тебе завжди багато планів, завдань, проблем та ідей, але ти в змозі здійснити тільки частину з них.
13. Ти не розумієш і не співчуваєш людям, які постійно скаржаться на своє здоров'я.
14. Тебе цікавить, яке враження ти справляєш на інших.
7. Ти не любиш метушні, гучної музики, галасливих компаній.
8. У тебе небагато речей, але вони утворюють з тобою єдине ціле.
9. Ти любиш фотографуватися.
10. Любиш їсти наодинці. Ти відчуваєш себе більш вільно і невимушено в домашній атмосфері. Уникаєш незнайомих компаній.
11. Важко пристосовуєшся до нових обставин, колективу, ситуації.
12. Ти принципова людина і намагаєшся суворо дотримуватися своїх принципів.
13. Ти уважно стежиш за своїм здоров'ям, вважаєш, що краще зайвий раз прийняти профілактичні ліки, ніж потім лікувати хворобу.
14. Іноді тобі кажуть, що потрібно простіше дивитися на деякі речі, але ти так не вважаєш.

**Ти належиш до групи
інтровертів, якщо:**

1. Навіть незначної події достатньо, щоб ти призупинив прийняття важливого рішення.
2. Іноді одного виступу або концерту для тебе достатньо на цілий місяць.
3. Часто ти поринаєш у спогади.
4. У тебе небагато друзів. Ти важко зближуєшся з людьми.
5. Ти краще запам'ятовуєш основну ідею, ніж подробиці.
6. Ти волієш мати справу з меншим, але відреферованим обсягом інформації, ніж з усім потоком повідомлень.

**Підракувавши позитивні відповіді,
ти зможеш визначити, до якого
психологічного типу більше схильний.
виявиться порівну, то ти – амбіверт.
До цього типу належить більшість
людей.**

Чи знаєте ви, що

Тіло пінгвіна чинить такий малий опір водній течії, що з ним не може зрівнятися жоден технічний транспортний засіб: чи то підводний човен, чи то перегоновий автомобіль, чи то дирижабль найкращої конструкції? Форма тіла пінгвіна така економічна, що свої елегантні та швидкі плавальні маневри він здійснює з надзвичайно малою витратою енергії.

Якщо кількість інформації, що міститься в одному гені людини, надрукувати в книгах кишенькового формату по 160 сторінок кожна, то це дорівнюватиме накладу обсягом майже 12000 примірників. А якщо задуматися над тим, скільки потрібно було б таких кишенькових книжок, щоб умістити всю інформацію, що є в одній молекулі ДНК, то отримаємо відповідь: 15 білйонів штук. Якщо скласти їх одна на одну, то вийшов би стіс, який у 500 разів перевищував би відстань від Землі до Місяця, а це 384 000 км! Іншими словами, якщо розділити цю кількість книг на всіх жителів Землі (5 мільярдів чоловік), то кожен отримав би по 3 000 примірників!

Існують риби, які живуть на глибині 10 000 м в абсолютній темряві? На їхньому тілі розміщені джерела світла, здатні переробляти теплову енергію на світло на 100 % без втрат. Цікаво зауважити, що коефіцієнт корисного світлового випромінювання використовуваних у побуті ламп здебільшого досягає лише 10 % від витраченої енергії.

Вчений-програміст спроможний спроектувати за день близько 40 знаків програмного коду, якщо врахувати час, починаючи з моменту розробки концепції до введення в експлуатацію? Якщо ж виходити з кількості інформації, що міститься в гені людини, то для виконання цього завдання знадобилося б дуже багато програмістів – більше 8000, яким довелося б працювати над цим проектом увесь свій трудовий вік. Проте жодному програмісту не відомо, як оформити програму, яка повинна розміститися на розтягнутій волосині ДНК завдовжки один метр.

Якщо поставити собі запитання про автора усіх дивовижних винаходів, то, без жодного сумніву, напрошується тільки один висновок: є могутній Творець!

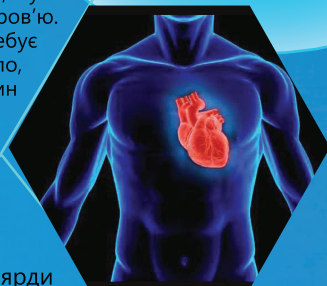

Хтось одного разу запитав бедуїна, звідки він знає, що Бог існує. На це він відповів так: «Звідки я знаю, проходила вночі повз мій намет людина чи верблюд? Я знаю це зі слідів на піску. Хто, озирнувшись, може не побачити у світі Божі сліди?» Біблія говорить: «Небо звіщає про Божую славу, а про чин Його рук розказує небозвід» (Псал. 19:2).

Серце людини б'ється зі швидкістю 70-100 ударів за хвилину і робить 2,5 мільярда ударів за 70 років? За цей час воно могло б наповнити кров'ю цілий хмарочос. Завдяки густо переплетеній мережі артерій, вен і капілярів, – а їхня сумарна довжина дорівнює 2500 км, тобто відстані від Москви до Парижа, – усі частини тіла забезпечуються кров'ю.

Оце так «насос»: він не потребує обслуговування і, як правило, працює без запасних частин протягом усього життя!

Прикин'ь

Ген людини містить 3 мільярди генетичних букв-нуклеотидів? Якщо їх надрукувати в один рядок на друкарській машинці, то цей ланцюжок імен простягся б від Північного полюса до екватора. Якби цю роботу безперервно виконувала досвідчена секретарка зі швидкістю набору 300 знаків за хвилину протягом 220 робочих днів на рік з 8-годинним робочим днем, їй би не вистачило усього свого трудового віку для того, щоб надрукувати таку величезну кількість букв. Їй довелося б займатися цим 95 років! Спадкова інформація кодується формою двоспиральної молекули ДНК (частинами якої є гени), яка займає об'єм три мільярдних частки кубічного міліметра ($3 \times 10^9 \text{ мм}^3$). Тут настільки пригломшлива щільність інформації, що навіть найсучасніші комп'ютери поступаються їй у десять разів. Спробуємо наочно зобразити інформаційну щільність цього матеріалу. Уявімо собі, що ми беремо матеріал головки шпильки діаметром 2 мм і витягаємо її в дріт, який повинен мати такий самий діаметр, що й молекула ДНК. Якої довжини виявився б цей дріт? Ним можна було б охопити екватор 33 рази!

Підготувала Ю. Коровіна,
«Акцент»

Під час фотосинтезу, який відбувається в кожному листочку рослин, сонячне світло переробляється в хімічні носії енергії? Чи відомо вам, що цей геніальний процес перетворення енергії не може здійснити жоден вчений-дослідник?

Відрізний талон

Я хочу пройти курс молодіжних уроків:

☐ «Формула життя» ☐ «10 запитань до Бога»

Мене звати: _____

Моя адреса: _____

прізвище, ім'я _____ мені _____ років

вказуйте, будь ласка, повну адресу з індексом

Флешка
Молодіжний християнський гасет

Якщо тобі цікаво знати більше про реальність нашого буття, пропонуємо тобі пройти спеціальний курс молодіжних уроків

10 запитань до Бога

1. Чи настане кінець злу, болю та смерті?
2. Чи існує справжнє кохання?
3. Хто придумав секс?
4. Окультизм: це міф чи реальність?
5. Як потрапити на Небо?
6. Коли настане кінець світу?
7. Хто такий Ісус?
8. Як Тобі зателефонувати?
9. Хто створив наш світ?
10. Це Ти написав Біблію?

Формула життя

(рос. мовою)

1. Подружись с собой!
2. Что значит дружба?
3. Подготовка к браку.
4. Береги здоровье!
5. Мечтай о великом!
6. Спиритизм – кто хозяин невидимого мира?
7. Магический ритм – влияние музыки на личность.
8. Цель жизни – утвердись в своих ценностях!

Заповни відрізний талон і надішли його за адресою: 04071, м. Київ, а/с 36

До речі, ти можеш також замовити уроки, надіславши замовлення на e-mail: fleshka@i.ua (уроки будуть вислані звичайною поштою).

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Сергій Степанюк
Голова редколегії: Володимир Велечук
Редколегія: Петро Сироткін, Андрій Шевчук

Переклад, правка: Олена Мехоношина,
Ганна Борисовська, Юлія Вальчук
Верстка, дизайн: Марія Бадардінова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Наклад: 10 000 прим.

Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10а
e-mail: fleshka@i.ua

Якщо ти бажаєш пожертвувати кошти на розвиток газети, то можеш це зробити через банк.
Наші реквізити:
Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10а
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку:
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ»
у м. Києві

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти.
Відповідальність за зміст статей несе автор.

Додаток до газети
«Вічний Скарб»
Свідцтво про державну реєстрацію:
Серія КВ №8176
від 03.12.2003